

WELKOM RIJNLANDERS, VAN JONG TOT ALLE LEEFTIJDEN . Welkom ook aan de ouders die ik hier zie om met ons deze dooptraditie bij te wonen. Welcome parents , nice that you join us to witness the christening of a light skiff, thank you for attending

Goed om te zien dat zoveel belangstellenden getuige willen zijn van de doop van een nieuw aanwinst voor de Rijnland vloot , in dit geval een Swift Cadet junior skiff tot 55 kg. Het bestuur heeft mij de eer gegund om deze boot te mogen dopen en ik voel het daadwerkelijk als een echte eer om deel uit te maken van de doop historie van Rijnland. Het is des te meer bijzonder voor mij omdat ik nog niet zo lang meeloop bij Rijnland, meer precies ik heb een historie hier van 3 ½ jaar. Dus ik kan nog niet zoveel verhalen putten uit mijn roeihistorie bij Rijnland , behalve natuurlijk dat ik er veel aardige mensen heb leren kennen en ik onder de indruk ben van de vele georganiseerde activiteiten, vrijwilligers-, instructie- en coaching inzet. En er wordt ook sterk geroeid, denk bv aan de recente successen op de FISA Masters, geweldige prestaties geleverd. Mijn roeihistorie van voor Rijnland is wel een lange. Die beslaat een 25-jarig lang roeileven bij roeivereniging Aross in Oss, N-Brabant. Ik heb nog net niet aan de wieg van de oprichting van de vereniging gestaan, maar wel de hele ontwikkeling meegemaakt van houten keet aan het kanaal tussen de haven van Oss en de Maas tot aan de bouw van een ruime loods en een mooie sociëteit en alle goede dingen die daarna kwamen. Aross telt zo'n 100 – 125 leden en beschikt over een vloot van 45 boten. Nogal andere getallen dan hier bij Rijnland, maar passend bij de regio aldaar. Ik ben er op allerlei vlakken actief geweest, diverse commissies, organiseren van bedrijvenroeien , coaching, instructie, en met mijn dames 4 wedstrijdgroep de Nederlandse roeiwateren afgeschuimd op jacht naar bliken of in elk geval een mooie klassering.

Wat ik bij Aross niet gedaan heb, is het onderdeel jeugd begeleiding, dat stond nog open voor.... Rijnland dus. Ergens in 2019 al ben ik Caroline gaan helpen en ben ik me met wedstrijdroeien voor de jeugd bezig gaan houden. Er was toen al een actieve en enthousiaste jeugdgroep met dito coaches. Ik weet niet het fijne van jeugdactiviteit in de geschiedenis van Rijnland, heb begrepen dat in een wat verder verleden ook een bloeiende jeugdafdeling bestond. In april dit jaar heeft Caroline de jeugdco-ordinatie los moeten laten vanwege gezondheidsredenen en hebben Eugenie en ik, samen met Claudia, het stokje overgenomen. Met een

trouw groepje coaches, wo inmiddels ook weer Caroline, zorgen we ervoor dat de jeugd op woensdagavond en zaterdagmorgen lekker kan roeien. Graag noem ik de namen van de huidige groep coaches zonder wie dit niet mogelijk zou zijn: Kees B, Willem, Annelies, Willy, Brigitte, Liza, Ezra en Mare Schulten, Jan Schulten momenteel voor de gevorderde jeugd en hopelijk binnenkort weer Justin Poelstra als hij hersteld is van zijn hernia operatie. En natuurlijk ook Eugenie, Claudia en Caroline. Eerder waren Kees V en Ele Jan Saaf op zaterdagochtend bevlogen coaches voor de gevorderden groep. En last but not least kregen en krijgen we heel veel en zeer gewaardeerde hulp van Leonard, Hugo, Nanouk en Sergio bij het begeleiden van de 10.00 u groep, waardoor er een mooie verbinding is tussen de groepen. Echter de bezetting is krap, mede door het tijdelijk wegvallen van mensen en ik weet niet of het mag bij deze gelegenheid, maar ik maak toch gebruik van het podium om een oproep te doen voor meer coaches, of hulp anderszins. Het is echt leuk om de jeugd zich te zien ontwikkelen en je inzet terug te zien in het plezier dat zij hebben.

Een deel van de jeugdroeiers vindt het leuk om zo nu en dan een wedstrijd te roeien. Daartoe maak ik deel uit van het regio junioren competitie overleg. Onze jeugd is al naar heel wat van deze wedstrijden geweest en ook wel met blik naar huis gekomen, zo ook vorig weekend bij De Laak. Het is altijd een levendige reuring met zo'n 60 a 70 jeugd en juniorenroeiers op het terrein en op het water. Nanouk en Sergio hebben afgelopen juli hun vuurdoop op de Bosbaan gehad bij de DIYR en vorige week op de Goudse Mijl, waar ze een mooi blik in de wacht gesleept hebben. Verder hebben een aantal jeugdleden deze zomer meegeroeid met de midzomer avond tocht naar het Aa meertje, een spannend avontuur, op de terugweg in het donker roeien. Er is een trainingsavond voor ouders georganiseerd. Juliette, Zofia en Jakub hebben deelgenomen aan Die Leythe jeugdkamp. En ook bij de ROW waren jeugdleden van de partij. Komende week doen enkelen mee aan Happen en Trappen in de 8-en.

Er is een jeugdbestuur bestaande uit 4 jeugdleden en een door het bestuur beschikbaar gesteld jeugdhonk, dat steeds meer een jeugdhonk wordt. Het bestuur denkt ook welwillend mee met adequate vloot voor de jeugd, bootgebruik voor de roeiers die snel progressie maken en andere manieren om het jeugdroeien te faciliteren. Dat brengt me bij het geweldig leuke gebaar van het bestuur en nog iemand die daar de hand in heeft gehad om de jeugd de naam te

laten kiezen voor de skiff die we zo gaan dopen. Middels het samenstellen van een shortlist en stemmen door alle jeugdleden is een treffende en vrolijke naam uit de bus gekomen. In zijn dooprede enkele weken geleden zei Arthur heel mooi dat een boot echt een ziel krijgt als hij gedoopt is. Bij deze skiff is dit nu in optima forma van toepassing: hij krijgt de ziel van de jeugd. En ook zit de ziel van het diertje wiens naam hij krijgt erin. Nog even suspense tot het grote moment daar is, namens de jeugdcommissie wil ik speciaal Nanouk en Sergio in het zonnetje zetten. Zij helpen week in week uit vol overgave bij de 10.00 u groep, we zijn daar uitermate blij mee en we willen hen belonen met de gedeelde eer om de boot te dopen. En Nanouk zal voorroepen. S en N, komen jullie erbij?

Dank voor jullie aanwezigheid en dan nu: het diertje waarnaar de boot gedoopt wordt, komt vnl voor in Midden en Zuid Amerika, is klein, rank en slank, licht, behendig, vliegt razendsnel en kan zelfs achteruit vliegen. Hoe toepasselijk wil je het hebben. De stroke rate van het diertje is van een orde die niet zo toepasbaar is, een vleugelslag van wel tot 80 slagen per seconde, dat wordt lastig en is ook niet te adviseren.

Wij wensen uw inzittenden veel plezier en u en uw inzittenden een behouden vaart en dopen u KOLIBRIE